

Ólavsøkukabarettin — álvara og gaman:

Virkin ungdomur

— sum dugir at hugsa og gera sínar egnu metingar

Ungdómurin hevur staðfest sín leiklut sum tann parturin í ólavsekultureinum, har veruligi veitsludómurin hómast.

Ungfólk eru ikki so lett at seta í bús, og tí veit ein ongantíð, hvat kemur burtúr, fyrr enn avtornað er!

Ólavsøku kabarettin í Sjötleikarhúsinum fór fram fyri fullsettum húsi.

Leikarnir - ungfólk úr Havn - ar Sjötleikarfelag, hava nú í fleiri ár framført, sett upp og gjørt tilfarið, sum við speisemi og skemti skal fáa áskoðarnir at gloyma gerandisgjøggið - við at flenna eftir tí, sum er orsøkin til, at alt ikki gekk eftir vild, at onkur gjørdi sær fyri skommum, onnur tóku seg sjávan ov hátíðarligt o.s.fr.

Altíð er ókkurt at flenna at, sum er so syrgiligt, at tað er at grátligt!

Ósmæðin ungdomur

Kabarettin er ung í ár. Hon byrjar við diskotónleiki, ljós-um og litum, og nýggja sang-háttinum, har ein "rapper" orðini við líkaselari rødd-føring og einum færri av speisemi. Kári Jacobsen hevur gjørt orð og lag, og tað riggaði avbera væl. Leikarnir eru allir á palli, og bert tað at ungfólkini er so livandi í krop-svørslum og so ósmæð, fær teg at sessast upp afturá, og bara lata skemtið sleppa frammat, uttan tó at hugsa so nógv - tað skal helst geva álvarsseminum rúmd - hóast tú ikki gáar eftir tí, og so-leiðis skal tað vera.

Tað er ivaleyst ikki ókunnugt fyri nøkrum føroyingi, at starvsfólkini á Byráðnum í Havn fingu boð um at nýta stepulokku í ár.

Leikpættið, har Jenny Petersen fymyndar eina stempul-klokku, og starvsfólk, sum stemplar inn og út í hvønn annan - eftir avtalu sínámillum, um hvør er til arbeiðis nær - var ógvuliga væl "funnið uppá". At borgarstjórin sjálvur nýtti eina pylsu ístaðin stempulkort sum hini, var óført!

Fjølmiðlakreppa

Sjálvsagt fingu fjølmiðlarnir innivist, sum tann leikparturin í gerandisdegnum, ið øll tosa um og taka til sín - um ókkurt yvirhøvur er at hoyra og síggja.

Skemtligt var at fáa innlit í,

hvussu Útvarp Føroya virkar, og hvussu teir skipa fyri - fyri ikki at fáa tað at virka!

Útvarpsstjórin - móður og troystur - hann skuldi jú arbeiða fyri tey 20, sum vóru í verkfalli, og so tónleika-pættið aftaná tíðindini - "Sonur mín", fingu rættliga áskoðarnar at ræssast.

1. juli í ár var seinasta freist at senda Útvarpinum tær 720 krónurnar, sum vit við lóg skulu gjalda fyri tænu frá hesum almenna stovni. Hvi er eingin lóg fyri, hvussu slíkir stovnar ikki mugu misnýtast?

Annað leikpætti var um Børn-asjónvarpið, har børnini fáa at vita, hvussu tey ikki skulu gera. Tey skulu ikki órógvu fuglin, sum ger sær reiður - og ikki nerta við eggini - alt meðan sjónvarpsmaðurin just ger tað, sum børnini ikki mugu! Tað er eyðseð, at børnini verða órkymlaði. Her er ikki talan um amerikansk-an hardskap, men um hardskap í egnum umhvørvi. Verður als ikki hugsað um, hvat er gagnligt og undirhaldandi fyri børn. Høvu sjón-varpið rætt til at villeiða ístaðin fyri at vegleiða unga ættarliðið?

Samstarvstrupulleikar?

Norðurlandahúsið og frá-farandi leikarar fáa eisini eitt skot, og her eru leikarnir ivaleyst á heima-vølli. Samstarvstrupulleikar eru ikki, vil leikarar verða við, samstundis sum ljóslit er, meðan leikarar heldur røðu. Tað velst um, hvussu ein skilir tað! Sabrina var eisini í Føroyum í ár og framfórði "Boys, Boys", men í Sjötleikarhúsinum varð tað Vár Jacobsen, sum umskrivaði hetta til "Oys, Oys Boys". Eitt lítið leikpætti, sum riggaði væl og kettliga, millum tað heimliga.

Telefonterror kann vera so mangt, men á pallinum var tað nógv nýtt fartelefoniin, sum fekk fólk at flenna. "Frontalur" samanstoystur var, men hvat gera bilførarnir - jú teir skjældast sínámillum í fartelefoniin, og politisturin kemur síðani við sínari fartelefoni. Málið kvikliga avgreitt, pr. fartelefoni.

Misskiljing

Samaumtikið kann sigast, at kabarettin framfórði rúgvus-

mikið tilfar, men at tey vóru í so flokjaslig og nógv í tali, at tað var trupult at fylgja við.

Serliga vóru tey meira álvars-ligu brotini torfør at skilja, og tú hevði varhugan av, at leikarnir vóru ov lúgavir til rættliga at fáa hetta fram. Serliga var tað seinasta leik-pætti, sum ikki kom til sín rætt. Her var tað ítróttar-forsetin sum stóð fyri skotum, men av onkrari orsök komu allir leikarnir fram á pallin, og vit hildu, at hetta var endabresturin, og at nú var skemtið lioðgt. Fólk klappaðu

og róptu og tað gjørdi, at vit ikki hoyrdu, hvat sagt varð á palli. Tað harmaði meg, tí eg ivist ikki í, at just tann vísan átti at fingið betri innivist.

Gongdin í kabarettini átti at verið betri fyriskipað og kanska var tilfarið ov rúgvus-mikið. Tað er hóast alt avmarkað, hvussu nógv ólav-søkugestirnir kunnu rúma, og hvussu leingi teir orka at sita og lurta, meðan veitslu-rómin uttan fyri sníkir seg inn.

Ofta verður tikið til, at ung-

dómurin ikki fær nakað av skafti. Her søu vit ungdom, sum ikki situr hendur í favn. Í leikskránni stendur, at tey leiakndi - 16 í tali - hava skrivað, sett upp og gjørt kabarettina.

Heri Fyrturlið hevði klaver-fylgis-pættið, og tað var avgjørt - eins og undanfarna ár - ein treyt fyri, at kabarettin skuldi gerast so væleydnað og huga-lig.

Dagny Joensen.

Dømi um uppfinningar-som kabarettfólk: - Tónaskaldið kemur inn á pallin við tónunum til Oyggjarleika-fanfarnar í fjørninginum. Hann blakar tónarnar higar og hagar á gólv, og síðani koma tónleikarnir inn.

Við ljóðfórnum leita teir kring seg eftir tónunum á pallinum og føroyska fanfaran er skapt!

So einfalt kann tað gerast, um hugflogið er til staðar.